

14/06/2026

Θεία Λειτουργία ενώπιον της τιμίας κάρας του Αγίου Βησσαρίωνος στον ομώνυμο οικισμό των Σοφάδων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 14 Ιουνίου 2026, στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης της τοπικής κοινότητας Αγίου Βησσαρίωνος του Δήμου Σοφάδων, τελέσθηκε με εκκλησιαστική λαμπρότητα η ακολουθία του Όρθρου και η Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμοθέου.

Οι ιερές ακολουθίες πραγματοποιήθηκαν ενώπιον της τιμίας κάρας του Αγίου

Βησσαρίωνος, Αρχιεπισκόπου Λαρίσης, η οποία είχε μεταφερθεί στο χωριό προς ευλογία και προσκύνηση των πιστών. Πλήθος ευσεβών χριστιανών προσήλθε στον Ιερό Ναό, προκειμένου να συμμετάσχει στη Θεία Ευχαριστία και να λάβει την ευλογία του προστάτου και εφόρου της περιοχής Αγίου Βησσαρίωνος.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, το ιερό λείψανο του Αγίου αναχώρησε για την Ιερά Μονή Δουσίκου, όπου φυλάσσεται.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης κ. Τιμόθεος απηύθυνε το θείο κήρυγμα προς το πολυπληθές εκκλησίασμα, λαμβάνοντας αφορμή από το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας και αναπτύσσοντας θεολογικούς και πνευματικούς προβληματισμούς γύρω από την αυθεντική χριστιανική ζωή, την έμπρακτη εφαρμογή του θείου θελήματος και το φωτεινό παράδειγμα του Αγίου Βησσαρίωνος.

Αρχικά, αναφέρθηκε στα λόγια του Κυρίου από το Ευαγγέλιο, σύμφωνα με τα οποία όποιος ομολογήσει τον Χριστό ενώπιον των ανθρώπων, θα ομολογηθεί και από τον ίδιο τον Κύριο ενώπιον του Ουρανίου Πατρός. Επεσήμανε ότι η ομολογία της πίστεως δεν αποτελεί μία απλή λεκτική διακήρυξη, αλλά έναν καθημερινό τρόπο ζωής, ο οποίος εκφράζεται μέσα από τις πράξεις, τις επιλογές και τη συνολική στάση του ανθρώπου απέναντι στον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Στη συνέχεια, ερμηνεύοντας το αποστολικό ανάγνωσμα από την προς Ρωμαίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου, στάθηκε ιδιαίτερα στη φράση ότι «οὐ γὰρ οἱ ἄκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται». Τόνισε ότι τα ιερά κείμενα της Αγίας Γραφής δεν δόθηκαν στους ανθρώπους για να αποτελούν αντικείμενο επιφανειακής γνώσεως ή θεωρητικής ενασχόλησης, αλλά για να μελετώνται με φόβο Θεού, προσευχητική διάθεση και πνεύμα ταπεινώσεως, ώστε να μεταμορφώνουν τον άνθρωπο και να καθοδηγούν τη ζωή του.

Αναφέρθηκε ακόμη στο ιστορικό πλαίσιο της προς Ρωμαίους Επιστολής, επισημαίνοντας ότι ο Απόστολος Παύλος την απέστειλε στη χριστιανική κοινότητα της Ρώμης, μία από τις πλέον ακμάζουσες Εκκλησίες της εποχής, η οποία αποτελούσαν τόσο από εξ Ιουδαίων όσο και από εξ εθνών χριστιανούς. Μέσα από το αποστολικό κείμενο, όπως υπογράμμισε, προβάλλεται η καθολικότητα της σωτηρίας και η αλήθεια ότι ο Θεός δεν ενεργεί με προσωποληψία, αλλά κρίνει κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τα έργα και την πνευματική του κατάσταση.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη φράση του Αποστόλου Παύλου «δόξα και τιμή και

εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν», τονίζοντας ὅτι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ δεν συνδέεται με τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση τῆς θρησκευτικότητας, ἀλλὰ με τὸν καθημερινὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀγαθοῦ στὴ ζωὴ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐργάζεται τὸ καλὸ, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ ἐφαρμόσει τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ζήσει σύμφωνα με τὸ Εὐαγγέλιο, εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δέχεται τὴ δόξα, τὴν τιμὴ καὶ τὴν εἰρήνη ποὺ προσφέρει ὁ Κύριος.

Ἀναπτύσσοντας περαιτέρω τὴ διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Θεὸς θὰ κρίνει τὸν κάθε ἄνθρωπο με ἀπόλυτη δικαιοσύνη, λαμβάνοντας ὑπόψη τὴ γνώση καὶ τὶς δυνατότητες ποὺ τοῦ ἔχουν δοθεῖ. Οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν λάβει τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο ὡς προετοιμασία γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία, θὰ κριθοῦν με βάση αὐτὸ τὸ μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ἀντίστοιχα, οἱ ἐθνικοὶ, οἱ ὁποῖοι δεν γνώρισαν τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο, διαθέτουν τὸν νόμο τῆς συνειδήσεως, τὸν ὁποῖο ὁ Δημιουργὸς ἔχει τοποθετήσει στὴν καρδιά κάθε ἀνθρώπου.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ, υπογράμμισε τὴ μεγάλη σημασία τῆς συνειδήσεως στὴ ζωὴ τοῦ πιστοῦ. Ἡ συνείδηση, ὅπως ἀνέφερε, δεν πρέπει νὰ παραμένει ἀδρανὴς ἢ νὰ σιωπᾷ, ἀλλὰ νὰ εἶναι ζωντανή, ἐνεργὴ καὶ εὐαίσθητη, φωτίζοντας τὸν ἄνθρωπο στὶς καθημερινὲς τοῦ αποφάσεις καὶ ὀδηγώντας τὸν στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Με ἰδιαίτερη ἔμφαση, κάλεσε τοὺς πιστοὺς νὰ ἀποβάλουν τὴ «μάσκα» τοῦ κατ' ἐπίφαση χριστιανοῦ καὶ κάθε μορφή ἐπιφανειακῆς ἢ τυπικῆς θρησκευτικότητας, προκειμένου νὰ βιώσουν αὐθεντικὰ τὴ σχέση τοῦ με τὸν Χριστό. Ὑπογράμμισε ὅτι ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος κινδυνεύει συχνὰ νὰ ἐπαναπαύεται στὴν ἐξωτερικὴ συμμετοχὴ τοῦ στὴ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, θεωρώντας ὅτι ἀρκεῖ ἡ παρουσία στὸν ναό, ἡ συμμετοχὴ στὶς ἀκολουθίες ἢ ἡ τέλεση ὀρισμένων θρησκευτικῶν πράξεων. Ὡστόσο, ὅπως τόνισε, ἡ ἀληθινὴ πνευματικὴ ζωὴ ἀπαιτεῖ διαρκὴ ἀγῶνα, μετάνοια, αυτογνωσία, μελέτη τῆς Καινῆς Διαθήκης, γνώση τῶν βίων τῶν Ἁγίων καὶ οὐσιαστικὴ ἐνταξὴ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Παράλληλα, προειδοποίησε γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ γεννᾷ ἡ ὑποκριτικὴ πίστη. Ὁ ἐγωισμὸς, ἡ αὐτάρκεια, ἡ ἀπομόνωση ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἡ αἴσθησις μιᾶς δήθεν προσωπικῆς ἀγιότητας καὶ καθαρότητας ἀποτελοῦν σοβαρὰ πνευματικὰ ἀδιέξοδα ποὺ ἀπομακρύνουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, ἡ ταπείνωση, ἡ ἀγάπη, ἡ ἐνσυναίσθησις καὶ ἡ ἀνοιχτὴ καρδιά πρὸς τὸν συνάνθρωπο ἀποτελοῦν γνωρίσματα τῆς γνήσιας χριστιανικῆς ζωῆς.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στον Άγιο Βησσαρίωνα, Μητροπολίτη Λαρίσης και Θαυματουργό, ο οποίος αποτελεί το καύχημα της τοπικής Εκκλησίας και τον ουράνιο προστάτη της περιοχής. Τόνισε ότι ο Άγιος αξιώθηκε να δοξασθεί από τον Θεό, διότι έζησε ολοκληρωτικά τον Χριστό, αφιέρωσε τη ζωή του στη διακονία του λαού του Θεού και αγωνίσθηκε με αυταπάρνηση για την πνευματική πρόοδο των ανθρώπων.

Αναφερόμενος στην τιμία κάρα του Αγίου, η οποία βρισκόταν στον Ιερό Ναό προς προσκύνηση των πιστών, σημείωσε ότι αυτή αποτελεί αδιάψευστη μαρτυρία της αγιότητας και της ενεργού παρουσίας της θείας χάριτος. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, οι πιστοί δεν προσκυνούν ένα απλό ανθρώπινο λείψανο, αλλά ένα χαριτόβρυτο λείψανο, το οποίο φέρει την ενέργεια και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, μεταδίδοντας παρηγοριά, ενίσχυση και ευλογία στους ευλαβείς προσκυνητές. Παράλληλα, τόνισε ότι οι Άγιοι οδηγούν τους ανθρώπους προς τον ουρανό και αποτελούν ζωντανές μαρτυρίες της παρουσίας και της δύναμης του Θεού μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας.

Στο σημείο αυτό εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες προς τον

Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Βησσαρίωνα, Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Δουσίκου, για την παρουσία του, τη συνοδεία της ιεράς κείρας και την αγάπη με την οποία ανταποκρίθηκε στο αίτημα της ενορίας. Παράλληλα, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομο, ο οποίος ευλόγησε και επέτρεψε τη μεταφορά της ιεράς κείρας του Αγίου Βησσαρίωνος στον ομώνυμο οικισμό, προσφέροντας στους πιστούς τη χαρά και την ευλογία της παρουσίας του προστάτου τους Αγίου.

Ολοκληρώνοντας το θείο κήρυγμά του, κάλεσε όλους τους πιστούς να γίνουν αληθινοί ποιητές του θείου νόμου και όχι απλοί ακροατές αυτού, να διατηρούν καθαρή καρδιά και ζωντανή συνείδηση, να καλλιεργούν την αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο και να αγωνίζονται καθημερινά ώστε η ζωή τους να αποτελεί ζωντανή μαρτυρία της παρουσίας του Χριστού στον κόσμο.

Τέλος, ευχήθηκε, διά πρεσβειών του Αγίου Βησσαρίωνος, ο Θεός να ενδυναμώνει όλους στον πνευματικό τους αγώνα, να τους χαρίζει καθαρή καρδιά, ζώσα συνείδηση και πνευματική εγρήγορση, ώστε να δοξάζεται το όνομα του Κυρίου μέσα από τα έργα και τη μαρτυρία της ζωής τους.

